

САИЗВРШИЛАШТВО (члан 30. КЗ)

Саизвршилаштво не постоји само када сваки од саизвршилаца предузме радњу извршења кривичног дела, већ и када неки од њих не предузме непосредно радњу извршења која по закону представља радњу извршења тог дела, већ приликом извршења дела предузима друге радње које омогућавају и доприносе извршењу тог кривичног дела. При томе је потребно да постоји воља тих лица да кривично дело изврше заједнички, тј. да свако од њих хоће дело као заједничко, па и као своје.

Из образложења

Пресудом првостепеног суда окривљени су оглашени кривим, и то СЈ због продуженог кривичног дела неосновано добијање и коришћење кредита и других погодности из члана 209. став 1. у вези чл. 33. и члана 61. КЗ, а окривљени НД, ЦФ, ВС и ЈВ због по једног кривичног дела неосновано добијање и коришћење кредита и других погодности из члана 209. став 1. у вези чл. 33. КЗ. Против ове пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљене СЈ из свих жалбених разлога, са предлогом да се пресуда укине и предмет врати на поновно одлучивање, или да се иста преиначи и окривљена ослободи од оптужбе.

Основно питање које се поставља у жалби браниоца окривљене је да ли се у њеним радњама стичу битна обележја кривичног дела, уз тврдњу одбране да се не стичу, јер је окривљена само упознала остале саокривљене са могућношћу остваривања кредита, а није и чествовала у самој реализацији кредита, тако да само давање информација о постојању могућности да се оставри кредит није кривично дело.

Правилно ценећи исказе окривљених суд у побијаној пресуди правилно утврђује чињенично стање, и због тога изводи правилан закључак да је окривљена СЈ дело извршила, јер је, насупрот жалби, сву документацију за добијање кредита осталих окривљених он набавила, предала је осталима, па су они са њом у банци „А Банка“ АД Београд, подигли кредите у утврђеним износима, затим цео износ дали окривљеној СЈ, а она њима сваком понаособ одређене суме новца. Неосновано се стога у жалби наводи да је окривљена СЈ само упознала друге оптужене са могућношћу остваривања кредита, због чега другостепени суд налази да се у радњама окривљене стичу сва битна обележја кривичног дела за које је осуђена.

Наиме, саизвршилаштво не постоји само када сваки од саизвршилаца предузме радњу извршења кривичног дела, већ и када неки од њих не предузме непосредно радњу извршења која по закону представља радњу извршења тог дела, већ приликом извршења дела предузима и друге радње које омогућавају и доприносе извршењу тог кривичног дела. При томе је потребно да постоји воља тих лица да кривично дело изврше заједнички, тј. да свако од њих хоће дело као заједничко, па и као своје. У конкретном случају из утврђеног чињеничног стања произилази да је окривљена СЈ поступила у односу на остале окривљене у складу са постигнутим договором, па је је свако од окривљених извршио оно што је договором и предвиђено. Окривљена СЈ је набавила описану документацију, а остали су на основ исте поднели захтеве за добијање кредита, који су на основу те документације и добили, а новац дали окривљеној СЈ, која им је потом дала одређену суму новца, при чему је и умишљај СЈ, као и осталих окривљених, био усмерен на извршавање дела као заједничког.

(Пресуда Основног суда у Сомбору бр. К.145/12 од 05.04.2012. године и пресуда Апелационог суда у Новом Саду бр. Кж.1-3222/12 од 27.09.2012. године)